

[Arbejdsministeren]

Arbejdsformidlingen har haft kontakt med hver enkelt af disse personer, og det har her vist sig, at en del langtidsledige enten selv ønskede at finde et arbejde eller faktisk allerede havde fundet et. Således har på nuværende tidspunkt ca. 1.000 personer selv fundet et arbejde.

Andre ønsker ikke længere at stå til rådighed, fordi de gerne vil skifte position på arbejdsmarkedet, f. eks. ved at påbegynde en uddannelse eller ved at prøve at etablere sig som selvstændige.

Endelig er der et antal ledige, der ikke længere ønsker at være tilknyttet arbejdsmarkedet under nogen form. Det drejer sig f. eks. om yngre med børn og om ældre, der ønsker at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Denne sidste gruppe udgør ca. 7-800 personer. Tilbage resterer ca. 7.300 personer, der skal have et jobtilbud.

Det vil sige, at ca. 10 pct. af de langtidsledige, der skulle have et jobtilbud, ikke længere ønsker at være tilknyttet arbejdsmarkedet.

Til *landbrugsministeren* (5/1 79) af:

Ove Jensen (FP):

»Er ministeren bekendt og indforstået med, at flertallet i Holstebro byråd i strid med landbrugslovens formålsparagraf udstykker og bebygger noget af Danmarks bedste landbrugsjord?«

(Spm. nr. 436).

Begrundelse.

Landbrugsministeriet har ifølge Holstebro Dagblad for den 16. december 1978 bøjet sig for Holstebro kommunes ønske om at fortsætte en planlagt byudvikling mod nord.

Det drejer sig om et areal på ca. 240 ha jord, klassificeret som noget af Danmarks bedste landbrugsjord, hvoraf en del allerede er inddraget under byzone.

Der er såvel fra lodsejere som fra landboorganisationer rejst en kraftig protest imod den planlagte udvikling, idet man påpeger, at netop dette område er af meget stor dyrkningsmæssig værdi, medens byen både mod vest, syd og øst er omgivet af jord af meget dårligere bonitet.

Når ministeriet alligevel, ifølge Holstebro Dagblad, har bøjet sig for kommunens ønske

om at fortsætte den planlagte udvikling i området, skyldes det måske, at man fra ministeriets side har lagt for stor vægt på de af kommunen fremførte udgifter i forbindelse med en eventuel ændring af byudviklingen.

Dette falder dog i meget dårlig tråd med ministerens udtalelse i Holstebro Dagblad den 29. september 1978, hvor ministeren udtaler: »Jeg kan ikke se andet, end at alle kommuner må tage deres dispositionsplaner op til revision med henblik på en væsentlig formindskelse af det planlagte jordforbrug, og dagens byplanlæggere bør hele tiden have for øje, at den gode landbrugsjord skal skånes. Det er intet problem for byplanlæggerne at vide, hvad der er god jord, og hvad der er dårlig jord. For gennem jordbundsclassificering, som nu er gennemført, har alle byplanlæggere fået kendskab til bonitetsforholdene overalt i landet.«

Jeg siger ikke dette for at forsvare landbrugsinteresser, men for at gå i brechen for samfundsinteresser. Nationaløkonomisk kan vi ikke tåle at svække et landbrugserhverv, der tegner sig for en tredjedel af den samlede eksportværdi. Uden et velfungerende landbrugserhverv kommer vi ikke ud af vore økonomiske problemer.

Besvarelse (15/1 79):

Landbrugsministeren (Koføed):

Holstebro kommunes lokalplanforslag nr. 118 for et område på ca. 240 ha nord for Holstebro har været forelagt landbrugsministeriet til udtalelse. Forelæggelsen var foranlediget af en indsigelse mod forslaget fra de lokale landboforeninger, der påpegede, at det medførte inddragelse af særdeles gode landbrugsarealer til byudvikling.

Lokalplanen omfatter dels et byzoneareal, der ligger inden for de i henhold til § 15 i lov om kommuneplanlægning godkendte rammer for indhold af lokalplaner (§ 15-rammer), og dels byzonearealer, der i forbindelse med lokalplanen inddrages under disse rammer. Ifølge jordklassificeringen består arealerne inden for § 15-rammerne af lerblandet sandjord, medens de øvrige arealer som helhed består af fin sandblandet lerjord.

Landbrugsministeriet henstillede derfor, at mulighederne for at placere byudviklingen på arealer af ringere bonitet overvejedes nærmere, inden der blev taget stilling til det fo-